

סוד מילה

ופריון הבן

זוה לי עול רחוק ונפסוק סודי' , לכן כלפע"ד
 פס' שתינו' את' שמי' עם האותיות בני' סוד
 מילה פריעה ופציצה ע"ה , והבין רחוק כתיבת
 ד' נכון לרף לחיבת מילה וכו' דכתיב זה סוד
 ח' תיבות את' שמי' ע"ה גלימט' ובריתו
 יהודיעם' גם "ובריתו" להודיעם בני' בסוד
 מילה פריעה ופציצה

שמעתי בדם הרמז"ן שכתב בם' אור' ה'
 שסגולה נפלאה להפוך הערלה אחר
 החימוך ויכוין בפסוק אשרי תבחר ותקרב ישכן חליך
 נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך ויטין כזה
אשרי תבחר ותקרב בי שב
צריך נישבע הבטו בבית
בקרש היכלך וחוסף על הכ' אות יוד
 לעשות ד' ואח"כ חשים
 הערלה על האצבע האקרא קמילה של יד שמאל
 ותהפוך אותה עם שני האצבעות האקרא ארת של
 יד ימין ושל יד שמאל ואח"כ ישים הערלה בעפר
 והוא טוב להמתיק הדינים מהילד וגם טוב לזכירה
 לילד כך שמעתי :

סוד פריון הבן

בפסוק קדש לי כל בכור פטור כל רחם צנני
 ישראל באדם וצבהמה לי הוא , וכתיב
 וכל בכור בני אפרה , ולכאור' קשה לפי פשוטו הל"ל
 קדש לי כל בכור פטור רחם באדם וצבהמה צנני
 ישראל לי הוא , ולהבין זאת נקדים הקדמה אחת
 כי הגה האדם אם הוא בתענוג גדול ויש לו השנקה
 וחפץ לאיזה דבר אזי כל החושים בטלים אלל
 התענוג הזה .

עדי"מ בעולם האשמי אם יש לאדם תשוקה גדולה
 שידע שיטעה העסק ירוויח בזה האן רב
 והאן אחר העסק וכל התענוגי' בטלים אלל התענוג

הזה ולא יבעל אותו שום מחשבה בעולם ולא ירגיש
 אפילו מה שבדיו ולא יזכור היכן הי' מניח החפץ
 כהי' בידו ואם ידבר לפניו איזה דיבור יכול להיות
 שלא ישמע זאת והכל הוא מחמת שהוא דבוק בתשוקתו
 והתשוקה הזאת הוא ראש לכל הדברים ולכל התענוגי'
 ושאר תענוגים דעלמא בטלים נגדו ולפיכך אינו
 מרגיש בטוב דבר כלל והבחינה זו נקרא בכור ר"ל
 התשוקה והתענוג הלז הוא בכור וראש לכל התענוגי'
 בנקרא לפניו :

והנה ידוע שבתחלה עלה בראשו הפשוט לצרחת
 שלמו בשביל ישראל כמאמר בראשית ,
 בשביל ישראל וכו' רק מחמת זהירות וזהירות א"ס
 ית' אין העולם יכול לסובלו ואין יכול האדם שהוא
 בעולם הגשמי לאהו , במדותיו באהבה או ביראה
 ושארית המדות כהנה והולך הש"י כביכול להכניס
 בהירות אור עליון מסיבה לסיבה ומעילה לעליל
 עד שהלביש א"ע בעולם הגשמי הזה בתענוגים
 גשמיים שיש בזה העולם באהבה או ביראה וכדומה
 המדות שבעולם השפל באהבה או ביראה רעה
 רח"ל . והכוונה כדי שיוכל האדם לאחוז במדה
 זו את האהבה או היראה העליונה שיבין שזו הוא
 רק לבוש ומשל מעולם העליון , וכל התענוגים
 דעלמא הם הכל וריק , רק כבזה התענוגים יעלו
 לאהבה או היראה העליונה שהלביש בזה וטמון שם
 ולקרב הדבר אל השכל יותר נמשל כך משל .

עדי"מ אדם רוצה לבנות לו בית ויש לו מזה
 תענוג גדול כשיבנה הבית יהי לו כך
 וכך תענוג רק כשרוצה לבנות את הבית אזי אם יתי'
 האדם דבוק אלל התענוג הזה , אינו יכול להוציא
 מחשבתו מכאה"פ ולבנות הבית , והולך האדם
 לסלק א"ע מהתענוג הזה ולתשוב האין ילא מחשבתו
 מכאה"פ ולשכור בעלי מלאכות ושאר פועלים ושאר
 דברים כהנה וכהנה וכל הכוונה כדי כשיבנה הבית
 יהי לו התענוג והוא סוד מטי ולא מטי הנזכר
 בכתבים . והבן :

והנה